సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు

శ్రీ రామదాస్ మోటార్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ లిమిటెడ్ మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

తాడి ఆదినారాయణ రెడ్డి మరియు ఇతరులు

మే 1, 1997

[కె. ఎస్. పరిపూర్ణన్ మరియు సుజాత వి. మనోహర్, న్యాయమూర్తులు.]

భారత రాజ్యాంగం, 1950: ఆర్టికల్ 226 - ప్రత్యామ్నాయ పరిష్కారం అందుబాటులో ఉన్నప్పుడు రిట్ పిటీషన్ ను సులభంగా ఆమోదించకూడదు - నిర్ణయించినది, ఫిర్యాదుల పరిష్కారం కోసం చట్టబద్ధమైన వేదికను అందించినప్పుడు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ని ఆశ్రయించడాన్ని నిరుత్సాహపరచాలి.

కంపెనీల చట్టము, 1956: వాటాదారుల అణచివేత మరియు సంస్థ యొక్క దుర్వినియోగ కేసులలో సహాయము కోసం అవసరమైన ఆదేశాలు ఇవ్వడానికి సెక్షన్లు 397 మరియు 398 క్రింద కంపెనీ లా బోర్డుకు అధికారం ఉన్నది.

సెక్షన్లు 235 మరియు 237 - కంపెనీ వ్యవహారాలపై దర్యాప్తు చేయడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వానికి అధికారం ఉన్నది.

మొదటి అప్పీలుదారు ఒక కంపెనీ, ఇది మొదట్లో ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీగా ఉండేది, కానీ తరువాత కంపెనీల చట్టము, 1956 లోని సెక్షన్ 43-ఎ కింద పబ్లిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీగా మారింది. రెండవ అప్పీలుదారు ఛైర్మన్ మరియు మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ మరియు మూడవ అప్పీలుదారు, పైన పేర్కొన్న కంపెనీకి జాయింట్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్. కంపెనీలోని ఎనిమిది మంది వాటాదారులు న్యూఢిల్లీలోని కంపెనీ లా బోర్డు ముందు, కంపెనీల చట్టం, 1956 లోని సెక్షన్లు 397 మరియు 398 కింద, మైనారిటీ వాటాదారుల

అణచివేత మరియు రెండవ మరియు మూడవ అప్పీలుదారులచే కంపెనీ వ్యవహారాల దుర్వినియోగం ఆధారంగా కంపెనీ పిటిషన్ ను దాఖలు చేశారు. కంపెనీ వాటా హక్కుల జారీ ముందుకు సాగకుండా నిరోధించడానికి ఒక నిషేధాజ్ఞను కోరింది. మధ్యంతర ఉత్తర్వులు ఇవ్వడానికి కంపెనీ లా బోర్డు నిరాకరించింది. వాటా హక్కులకు సంబంధించి అఫిడవిట్ దాఖలు చేయాలని, దానిని అనుసరించాలని కంపెనీని ఆదేశించింది.

ఆ తరువాత, కంపెనీ మాజీ డైరెక్టర్ ఎస్ మరియు మరికొందరు మైనారిటీ వాటాదారుల అణచివేత మరియు రెండవ మరియు మూడవ అప్పీలుదారులచే కంపెనీ వ్యవహారాల దుర్వినియోగం ఆధారంగా సెక్షన్ 397 మరియు 398 కింద మరొక కంపెనీ, పిటిషన్ ను దాఖలు చేశారు. అడ్మినిస్ట్రేటర్ నియామకం కోసం ఎస్ మరొక కంపెనీకి దరఖాస్తును దాఖలు చేసారు.

కంపెనీ లా బోర్డు ముందు ఈ కార్యకలాపాలు పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో, మొదటి ప్రతివాది రెండవ మరియు మూడవ అప్పీలుదారులను విచారించాలని యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియాను ఆదేశిస్తూ భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. కంపెనీ వ్యవహారములు దుర్వినియోగానికి సంబంధించిన ప్రధాన ఫిర్యాదు.

రిట్ పిటిషన్ లో పేర్కొన్న ఫిర్యాదులను పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి కంపెనీల చట్టం వేదికను అందిస్తుందని పేర్కొంటూ హైకోర్టు సింగిల్ జడ్జి రిట్ పిటిషన్ ను తోసిపుచ్చారు. అయితే, ఈ పిటిషన్ విస్తృత ప్రజా ప్రయోజనానికి సంబంధించినదని పేర్కొంటూ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ అప్పీల్ ను అనుమతించింది. అందుకే ఈ అప్పీలు

అప్పీలును అనుమతిస్తూ, (డివిజన్ తీర్పును రద్దు చేయడం మరియు హైకోర్టు సింగిల్ జడ్జి తీర్పును సమర్థించడం) ఈ కోర్టు,

నిర్ణయించినది, 1. కంపెనీల చట్టము, 1956 ప్రకారం అందించిన పద్ధతిలో కంపెనీ వ్యవహారములు దర్యాప్తు చేయడానికి మొదటి ప్రతివాది ఎటువంటి ప్రయత్నము చేయలేదు. కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా కంపెనీ లా బోర్డు ఈ ప్రయోజనం కోసం చట్టానికి అనుగుణంగా మొదటి ప్రతివాది ద్వారా ఆశ్రయించబడలేదు . [1166-హెచ్; 1167-ఎ] .

2. కంపెనీల చట్టం, 1956 లోని సెక్షన్ 235 మరియు 237 కింద కంపెనీ వ్యవహారాలపై దర్యాప్తు చేసే అధికారం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఉంది. అది సహేతుకమైన పద్ధతిలో అమలు చేయబడుతుందనే నమ్మకంతో ఇవ్వబడింది. దర్యాప్తు తేలికగా చేపట్టబడలేదు, ఎందుకంటే ఇది కంపెనీకి నష్టం కలిగించవచ్చు. [1166-F-G].

3. కంపెనీల చట్టం, 1956 లోని సెక్షన్ 397 ప్రకారం, కంపెనీ వ్యవహారాలు ప్రజా ప్రయోజనాలకు భంగం కలిగించే విధంగా లేదా ఏ సభ్యుడైనా అణచివేసే విధంగా నిర్వహించబడుతున్నాయని ఫిర్యాదు చేస్తూ కంపెనీలోని ఏ సభ్యుడైనా కంపెనీ లా బోర్డుకు దరఖాస్తు చేసుకోవచ్చు మరియు అవసరమైన ఆదేశాలు ఇవ్వడానికి బోర్డుకు విస్తృత అధికారాలు ఉన్నాయి. [1167-సి]

4. కంపెనీల చట్టం 1956 ప్రకారం కంపెనీ అణచివేత మరియు దుర్వినియోగాన్ని నివారించడానికి సమర్థవంతమైన పరిష్కారాలు అందుబాటులో ఉన్నప్పుడు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం పిటిషన్ ను హైకోర్టు తక్షణమే స్వీకరించకూడదు. తెలియపరిచిన నిబంధనలను లేదా చట్టాన్ని దాటవేయడానికి వాటాదారుని అనుమతించలేము. [1167-E].

5. కంపెనీల చట్టము, 1956 ప్రకారం చట్టబద్ధంగా ఏర్పాటు చేయబడిన ఒక వేదిక ఉనికిలో ఉన్నప్పుడు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ను ఆశ్రయించడాన్ని నిరుత్సాహపరచాలని హైకోర్టు సింగిల్ జడ్జి సరిగ్గా తీర్పునిచ్చారు. కంపెనీ లా బోర్డు ముందుకు సాగడం లేదని మరియు ఎటువంటి ఆదేశాలు జారీ

చేయబడలేదని, ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం ఫిర్యాదు హైకోర్టు అధికార పరిధిని ప్రారంభించడానికి ఒక ఆధారం కాదని సింగిల్ జడ్జి సరిగ్గా తీర్పునిచ్చారు. [1167 - F-H; 1168-A]

6. హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ సింగిల్ జడ్జి యొక్క సహేతుకమైన తీర్పులో సాధారణ పద్ధతిలో జోక్యం చేసుకుంది. ఈ వివాదం ప్రాథమికంగా కంపెనీ వ్యవహారాల దుర్వినియోగం మరియు చిన్న వాటాదారుల అణచివేతకు సంబంధించినది. ఇది ప్రజా ప్రయోజనానికి సంబంధించిన ప్రశ్నను కలిగి లేదు. [1168 -D-F]

7. హైకోర్టు, డివిజన్ బెంచ్ యొక్క వివాదాస్పద తీర్పు పెళుసుగా ఉన్న పునాదులపై ఆధారపడి ఉన్నది మరియు ఇది అతను చెప్పినట్టుగా అస్పష్టమైనది. అందువల్ల ఇది రద్దు చేయబడింది. [1168 - ఎఫ్]

సివిల్ అప్పీలేట్ న్యాయాధికార పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెం. 3155/1997.

డబ్ల్యు. ఎ. నెం. 1409/1996 లో ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీలు.

అప్పీలుదారుల తరపున కె. పరాశరన్, ఎ.కె.మైల్ స్వామి మరియు వి. బాలచంద్రన్.

ప్రతివాదుల తరపున ఎ. కె. గంగూలీ, నిఖిల్ నయ్యర్ మరియు బి. సునీత రావు.

న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పును వెలువరించిన వారు,

శ్రీమతి సుజాత వి. మనోహర్, న్యాయమూర్తి. అనుమతి మంజూరు చేయబడింది.

మొదటి అప్పీలు సంస్థ 1944 లో కంపెనీల చట్టం, 1913 కింద ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీగా స్థాపించబడింది. ఇది కంపెనీల చట్టం, 1956 ప్రకారం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీగా

కొనసాగింది. ఏదేమైనా, కంపెనీల చట్టం, 1956 లోని సెక్షన్ 43-ఎ అమలులోనికి వచ్చిన కారణంగా, కంపెనీ వార్షిక టర్న్-ఓవర్ సూచించిన పరిమితి కంటే ఎక్కువగా ఉన్నందున ఇది పబ్లిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీగా మారింది. అయితే, మొదటి అప్పీలుదారుని కంపెనీ 11 మంది ఉద్యోగులు, మాజీ ఉద్యోగులతో సహా 61 మంది వాటాదారులతో కూడిన సన్నిహిత సంస్థగా కొనసాగుతోంది. రెండవ అప్పీలుదారు మొదటి అప్పీలుదారు కంపెనీకి ఛైర్మన్ మరియు మేనేజింగ్ డైరెక్టర్. మూడవ అప్పీలుదారు మొదటి అప్పీలుదారు సంస్థ యొక్క జాయింట్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్. పార్శిల్ లారీ సర్వీస్, ఆటోమొబైల్ విడిభాగాల తయారీ మరియు టోల్కో డీలర్‌షిప్ వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడం కంపెనీ యొక్క ప్రధాన లక్ష్యం.

మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ అంటే రెండవ అప్పీలుదారు మరియు మొదటి అప్పీలుదారు కంపెనీ మాజీ డైరెక్టర్ మరియు మాజీ పార్లమెంటు సభ్యుడు అయిన అతని అల్లుడు శ్రీహరి రామ మధ్య వివాదాలు ఉన్నాయని అప్పీలుదారుల కేసు. ఈ వివాదాలు 1993 లో కొంతకాలం ప్రారంభమయ్యాయి. 1994 లో, (అప్పీలుదారుల ప్రకారం, శ్రీహరి రామ ప్రేరణతో) కంపెనీకి చెందిన ఎనిమిది మంది వాటాదారులు కంపెనీ లా బోర్డు, ప్రిన్సిపల్ బెంచ్, న్యూ ఢిల్లీ ముందు కంపెనీల చట్టం, 1956 లోని 397 మరియు 398 సెక్షన్ల కింద 1994 లోని సి. పి. నెంబరు 7 గా కంపెనీ పిటిషన్ ను దాఖలు చేశారు, రెండవ మరియు మూడవ అప్పీలుదారులచే మైనారిటీ వాటాదారుల అణచివేత మరియు కంపెనీ వ్యవహారాలను దుర్వినియోగం చేయడం ఆధారంగా చేశారు. ఈ పిటిషనులో మొదటి అప్పీలుదారు సంస్థ తన వాటాల హక్కుల జారీతో ముందుకు సాగకుండా నిరోధించడానికి ఒక నిషేధాజ్ఞను కోరింది. అయితే, రెండు పార్టీల వాదనలు విన్న తరువాత, కంపెనీ లా బోర్డు ఈ మేరకు అటువంటి మధ్యంతర ఉత్తర్వులను ఇవ్వడానికి నిరాకరించింది. హక్కుల జారీకి సంబంధించి అఫిడవిట్ దాఖలు చేయాలని, హక్కుల జారీ కోసం గతంలో అనుసరించిన విధానాన్ని అనుసరించాలని కంపెనీ లా బోర్డు కంపెనీని ఆదేశించింది.

ఆ తరువాత, శ్రీహరి రామ మరియు మరికొందరు కంపెనీల చట్టం, 1956 లోని సెక్షన్లు 397 మరియు 398 కింద రెండవ మరియు మూడవ అప్పీలుదారులచే మైనారిటీ వాటాదారుల అణచివేత మరియు కంపెనీ వ్యవహారాల దుర్వినియోగం ఆధారంగా కంపెనీ లా బోర్డు ముందు మరొక కంపెనీ పిటిషన్ నంబర్ 15/1994 ను దాఖలు చేశారు. ఈ పిటిషన్ ను 1994 ఏప్రిల్ 7 న దాఖలు చేశారు. మొదటి అప్పీలుదారు-కంపెనీ డైరెక్టర్ల మండలి పర్యవేక్షణ కోసం మరియు డైరెక్టర్ల బోర్డు పునర్వ్యవస్థీకరణ కోసం కంపెనీ లా బోర్డు నుండి మధ్యంతర ఉపశమనం కోరబడింది. మొదటి అప్పీలుదారు సంస్థ యొక్క మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ మరియు జాయింట్ మేనేజింగ్ డైరెక్టరుగా పనిచేయకుండా నిరోధించడానికి అప్పీలుదారులు 2 మరియు 3 లపై మధ్యంతర ఉత్తర్వులు కూడా కోరబడింది. కంపెనీ పిటిషన్ మార్చి 20, 1995 న విచారణకు జాబితా చేయబడింది. అందులోని పిటిషనర్ల అభ్యర్థన మేరకు, ఆ తర్వాత ఎప్పటికప్పుడు వాయిదా వేయబడింది. కంపెనీ లా బోర్డు ముందు పిటిషనర్లు అఫిడవిట్ ద్వారా సాక్ష్యాలను స్వీకరించడానికి ఒక దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు. 17 జూన్, 1995 న, ఈ దరఖాస్తును కంపెనీ లా బోర్డు తిరస్కరించింది. ఆ తరువాత 1995 అక్టోబరు 16 నుండి ప్రధాన పిటిషనుపై విచారణ జరిగింది.

1996 జనవరి 12 న శ్రీహరి రామ నిర్వాహకుడి నియామకం కోసం మరో కంపెనీకి దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు. ఈ దరఖాస్తు విచారణ సమయంలో, ఈ పిటిషను లోని పిటిషనర్లు తమ దరఖాస్తుకు మద్దతుగా మెరుగైన అఫిడవిట్ ను పూరించడానికి మరింత సమయం తీసుకున్నారు మరియు దరఖాస్తును డిసెంబర్ 4, 1996 కి వాయిదా వేశారు. పిటిషనర్ల సూచన మేరకు ప్రధాన కంపెనీ పిటిషన్ విచారణను 1997 మే నెలకి వాయిదా వేశారు. 1 వ ప్రతివాది తన రిట్ పిటిషనులో ఫిర్యాదు చేసినందున మేము ఈ వాస్తవాలను నిర్దేశించాముః కంపెనీ లా బోర్డు ఉత్తర్వులను జారీ చేయడంలో విఫలమైంది.

కంపెనీ లా బోర్డు ముందు ఈ చర్యలన్నీ పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో, 05.10.1996 తేదీన మొదటి ప్రతివాది ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు ముందు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద రిట్ పిటిషన్ ను దాఖలు చేశారు, ప్రస్తుత అప్పీలుదారులైన 2 మరియు 3 లను చట్టానికి అనుగుణంగా వెంటనే విచారించాలని యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు సెక్రటరీ (ఫైనాన్స్), యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియాను (రిట్ పిటిషన్ లో ప్రతివాదులు 1 మరియు 2) ఆదేశిస్తూ రిట్ ఆఫ్ మాండమస్ కోసం పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. కొనుగోళ్లు మరియు అమ్మకాలకు సంబంధించి మొదటి అప్పీలుదారు సంస్థ చేసిన వివిధ లావాదేవీలను మొదటి ప్రతివాది రిట్ పిటిషనులో సవాలు చేశారు. మొదటి అప్పీలుదారు-కంపెనీ యొక్క బ్యాలెన్స్ షీట్ మరియు లాభం మరియు నష్టం ఖాతాలలో చూపిన గణాంకాల ఖచ్చితత్వాన్ని కూడా మొదటి ప్రతివాది సవాలు చేశారు. మొదటి ప్రతివాది ప్రకారం అప్పీలుదారులు 2 మరియు 3 కంపెనీ నిధులను దుర్వినియోగం చేశారు. ఇది ప్రజా నిధుల దుర్వినియోగానికి సమానమని, 2 మరియు 3 అప్పీలుదారుల ఆరోపణలకు, 2 మరియు 3 అప్పీలుదారులను విచారించమని యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియాను ఆదేశించాలని మొదటి ప్రతివాది పేర్కొన్నారు. సంస్థ యొక్క ఆర్థిక దుర్వినియోగం మరియు అప్పీలుదారులు 2 మరియు 3 నిధుల దుర్వినియోగంపై సెంట్రల్ బ్యూరో ఆఫ్ ఇన్వెస్టిగేషన్ విచారణకు ఆదేశించాలని రిట్ పిటిషనులో మరో ప్రార్థన చేయబడింది. రిట్ పిటిషన్ ను నాలుగు వారాల్లోపు పరిష్కరించి, కోర్టుకు నివేదికను సమర్పించాలని, అటువంటి నివేదిక ఆధారంగా కోర్టు తదుపరి ఆదేశాలను జారిచేస్తుంది. మొదటి అప్పీలుదారు-కంపెనీ వ్యవహారాలకు బాధ్యత వహించడానికి తాత్కాలిక నిర్వాహకుడిని నియమించాలని కూడా ప్రార్థన చేశారు. ఈ ప్రార్థనలన్నీ మొదటి అప్పీలుదారు-కంపెనీ వ్యవహారాలను అప్పీలుదారులు 2 మరియు 3 దుర్వినియోగం చేశారని ఆరోపించబడుతున్నాయి. మొత్తం సారాంశంలో, ఆర్టికల్ 226 కింద రిట్ పిటిషనులో మొదటి అప్పీలుదారు-కంపెనీ వ్యవహారాలపై దర్యాప్తు కోసం మరియు అప్పీలుదారులు 2

మరియు 3 లపై చర్య కోసం ప్రార్థించబడింది. కంపెనీ అడ్మినిస్ట్రేటర్ కోసం మధ్యంతర ప్రార్థన కూడా రిట్ పిటిషనులో మొదటి ప్రతివాది యొక్క ప్రధాన ఫిర్యాదు మొదటి అప్పీలుదారు-కంపెనీ వ్యవహారాల నిర్వహణకు సంబంధించినదని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

కంపెనీల చట్టం 1956, కంపెనీ మరియు దాని డైరెక్టర్ల బోర్డుకు వ్యతిరేకంగా ఇటువంటి ఫిర్యాదులను పరిష్కరించడాన్ని అందిస్తుంది. కంపెనీల చట్టం, 1956 లోని సెక్షన్ 235 ప్రకారం, కేంద్ర ప్రభుత్వం, సెక్షన్ 234 (6) లేదా (7) కింద రిజిస్ట్రార్ ఒక నివేదికను రూపొందించినట్లయితే, కంపెనీ వ్యవహారాలను పరిశోధించడానికి మరియు కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆదేశించే విధంగా నివేదించడానికి ఒకరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది సమర్థులైన వ్యక్తులను ఇన్స్పెక్టర్లుగా నియమించవచ్చు. కంపెనీ అందించిన సమాచారం లేదా వివరణ ఆధారంగా, లేదా సమర్పించిన పుస్తకాలు మరియు పత్రాల ఆధారంగా, రిజిస్ట్రార్ అభిప్రాయం ఉన్న సందర్భాల్లో, సమాచారం మరియు వివరణతో పాటు పత్రాలు అసంతృప్తికరమైన పరిస్థితిని బహిర్గతం చేయాలని, లేదా పత్రాలు సంబంధం కలిగి ఉన్న ఏదైనా విషయం యొక్క పూర్తి మరియు న్యాయమైన ప్రకటనను బహిర్గతం చేయకూడదని, కేసు పరిస్థితులను లిఖితపూర్వకంగా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి నివేదించాలని సెక్షన్ 234 (6) వివరిస్తుంది. సబ్-సెక్షన్ 7 రిజిస్ట్రారుతో వ్యవహరిస్తుంది. ఏదైనా కంట్రిబ్యూటరీ లేదా రుణదాత లేదా కంపెనీ వ్యాపారంలో ఆసక్తి ఉన్న ఇతర వ్యక్తులు తన ముందు ఉంచిన విషయాల ఆధారంగా వ్యవహరిస్తారు. రిజిస్ట్రార్, కంపెనీ యొక్క వ్యాపారం దాని రుణదాతలు లేదా కంపెనీతో వ్యవహరించే వ్యక్తుల మోసంతో లేదా మోసపూరిత లేదా చట్టవిరుద్ధమైన ప్రయోజనం కోసం జరుగుతోందని సంతృప్తి చెందినట్లయితే, కంపెనీకి విచారణకు అవకాశం ఇచ్చిన తరువాత, దీనికి సంబంధించి ఏదైనా సమాచారం లేదా వివరణను వ్రాతపూర్వకంగా అందించాలని

లిఖితపూర్వక ఉత్తర్వుల ద్వారా కంపెనీని కోరవచ్చు. దర్యాప్తు అవసరమని అతనికి సంతృప్తి కలిగితే, అతను కేసును కేంద్ర ప్రభుత్వానికి పంపవచ్చు. ఆ తరువాత కేంద్ర ప్రభుత్వం సెక్షన్ 235 కింద దర్యాప్తుకు ఆదేశించవచ్చు. అందువల్ల, రిజిస్ట్రార్ సెక్షన్ 234 (6) మరియు (7) తో పాటు, సెక్షన్ 235 (1) లో పేర్కొన్న విధంగా నివేదిక ఇవ్వకపోతే, కంపెనీ వ్యవహారాలపై కేంద్ర ప్రభుత్వం తక్షణమే దర్యాప్తుకు ఆదేశించదు.

సెక్షన్ 235 (2) కింద, ఇతర విషయాలతోపాటు, కనీసం 200 మంది సభ్యుల నుండి లేదా ఒక కంపెనీలోని మొత్తం ఓటింగ్ అధికారంలో 1/10 వ వంతు కంటే తక్కువ లేని సభ్యుల నుండి, పార్టీలకు విచారణకు అవకాశం ఇచ్చిన తరువాత, కంపెనీ వ్యవహారాలను ఇన్స్పెక్టర్ లేదా ఇన్స్పెక్టర్లు దర్యాప్తు చేయాలని ప్రకటించడానికి కంపెనీ లా బోర్డుకు అధికారం ఇవ్వబడింది. అటువంటి ప్రకటన చేసిన తరువాత, కేంద్ర ప్రభుత్వం కంపెనీ వ్యవహారాలను పరిశోధించడానికి మరియు దానిపై నివేదించడానికి ఒకరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది సమర్థులైన వ్యక్తులను ఇన్స్పెక్టర్లుగా నియమిస్తుంది.

అందువల్ల, కంపెనీ వ్యవహారాలను దర్యాప్తు చేయడానికి, రిజిస్ట్రార్ లేదా కంపెనీ లా బోర్డు ద్వారా సరైన ప్రాథమిక పరిశీలన చేసిన తరువాత, ఇన్స్పెక్టరును నియమించే అధికారం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఉన్నది. కేవలం ఒక వాటాదారు చేసిన ఆరోపణల ఆధారంగా దీనిని ఏర్పాటు చేయలేము. కంపెనీ ప్రత్యేక తీర్మానం ద్వారా లేదా కోర్టు ఉత్తర్వుల ద్వారా అటువంటి దర్యాప్తు అవసరమని ప్రకటిస్తే, కంపెనీ వ్యవహారాలను దర్యాప్తు చేయడానికి ఇన్స్పెక్టర్లను నియమించడానికి సెక్షన్ 237 ప్రకారం, కేంద్ర ప్రభుత్వానికి మరింత అధికారం ఇవ్వబడుతుంది. అదే విధంగా, కంపెనీ లా బోర్డు అభిప్రాయం ప్రకారం, కంపెనీ వ్యాపారం దాని రుణదాతలను, సభ్యులను లేదా ఏ ఇతర వ్యక్తిని మోసం చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో లేదా

మోసపూరిత లేదా చట్టవిరుద్ధమైన ప్రయోజనం కోసం లేదా దాని సభ్యులలో ఎవరినైనా అణచివేసే పద్ధతిలో లేదా ఏదైనా మోసపూరిత లేదా చట్టవిరుద్ధమైన ప్రయోజనం కోసం కంపెనీని ఏర్పాటు చేసినట్లు సూచించే పరిస్థితులు ఉంటే ఆలా చేయవచ్చు. కంపెనీ ఏర్పాటులో లేదా దాని వ్యవహారాల నిర్వహణలో సంబంధిత వ్యక్తులు కంపెనీ పట్ల లేదా దాని సభ్యులలో ఎవరితోనైనా మోసం, దుర్వినియోగం లేదా ఇతర దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడ్డారని సూచించే పరిస్థితులు ఉన్నాయని కూడా కంపెనీ లా బోర్డు ఒక నిర్ధారణకు రావచ్చు లేదా కంపెనీ సభ్యులకు కంపెనీ వ్యవహారాలకు సంబంధించి వారు సహేతుకంగా ఆశించిన మొత్తం సమాచారంను ఇచ్చి ఉండకపోవచ్చు. ఈ పరిస్థితులలో, కంపెనీ లా బోర్డు రూపొందించిన అభిప్రాయం ఆధారంగా, కేంద్ర ప్రభుత్వం దర్యాప్తుకు ఆదేశించవచ్చు. ఈ ప్రయోజనం కోసం, మొదటి ప్రతివాది చట్టానికి అనుగుణంగా కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా కంపెనీ లా బోర్డ్ ను ఆశ్రయించలేదు, రోహ్తాస్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్. వర్సెస్ ఎస్. డి. అగర్వాల్ మరియు ఇతరులు [1969] 3 ఎస్సిఆర్ 108, విషయంలో ఈ కోర్టు సెక్షన్ 235 మరియు 237 (బి) కింద కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ప్రధానం చేసిన అధికారాల స్వభావాన్ని పరిశీలించి, కంపెనీ వ్యవహారాల దర్యాప్తుకు సరైన ఆధారాలు ఉన్నట్లయితే తప్ప, అటువంటి దర్యాప్తు తేలికగా చేపట్టబడదని ఈ సెక్షన్ల పథకం స్పష్టం చేస్తుందని పేర్కొంది. దర్యాప్తు ఒక కంపెనీని తీవ్రంగా దెబ్బతీస్తుంది మరియు కంపెనీల చట్టంలో అందించిన సరైన పద్ధతిలో విషయాలను సేకరించకుండా దర్యాప్తుకు ఆదేశించకూడదు. దర్యాప్తు చేసే అధికారం కేంద్ర ప్రభుత్వానిది, అది సహేతుకమైన పద్ధతిలో అమలు చేయబడుతుందనే నమ్మకంతో ఇవ్వబడింది. కంపెనీలతో వ్యవహరించే కేంద్ర ప్రభుత్వ విభాగం కంపెనీ చట్ట విషయాలలో నిపుణుల సంస్థగా భావించబడుతుంది. అందువల్ల, సెక్షన్ 237 (బి) కింద సూచించబడిన ప్రమాణం సాధారణ పౌరుడికి అవసరమైన ప్రమాణం కాదు, కానీ నిపుణుడికి అవసరమైన ప్రమాణం.

ప్రస్తుత కేసులో కంపెనీల చట్టం కింద అందించిన పద్ధతిలో కంపెనీ వ్యవహారాలను దర్యాప్తు చేయడానికి మొదటి ప్రతివాది ఎటువంటి ప్రయత్నం చేయలేదు. ఈ ప్రయోజనం కోసం చట్టానికి అనుగుణంగా కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా కంపెనీ లా బోర్డును మొదటి ప్రతివాది ఆశ్రయించలేదు. కంపెనీల చట్టం కింద సూచించిన అధికారులను ఆశ్రయించడానికి బదులు, మొదటి ప్రతివాది కంపెనీ వ్యవహారాలను సి. బి. ఐ. దర్యాప్తు చేయమనే ఆదేశం కోసం హైకోర్టులో రిట్ అధికార పరిధిని ఆశ్రయించాడు.

కంపెనీల చట్టంలోని సెక్షన్ 397 ప్రకారం, కంపెనీ వ్యవహారాలు ప్రజా ప్రయోజనాలకు భంగం కలిగించే విధంగా లేదా ఏ సభ్యుడు లేదా సభ్యులను అణచివేసే విధంగా నిర్వహించబడుతున్నాయని ఫిర్యాదు చేసిన కంపెనీలోని ఏ సభ్యుడైనా ఆ సెక్షన్ కింద ఒక ఉత్తర్వుల కోసం కంపెనీ లా బోర్డుకు దరఖాస్తు చేసుకోవచ్చు. మొదటి అప్పీలుదారు-కంపెనీ వాటాదారులలో కొందరు ఫిర్యాదు చేసిన విషయాలను ముగించడానికి తగినవిగా భావించే ఆదేశాలను జారీ చేయడానికి కంపెనీ లా బోర్డుకు విస్తృత అధికారాలు ఉన్నాయి. వాస్తవానికి, కంపెనీ చట్టంలోని సెక్షన్లు 397 మరియు 398 కింద పిటిషన్లు దాఖలు చేశారు, ఇందులో వారు అలాంటి ఉపశమనాలతో పాటు తాత్కాలిక నిర్వాహకుడి నియామకమును కూడా కోరారు. దుర్వినియోగం మరియు అణచివేత చర్యలు, హైకోర్టు నందు ముందు రిట్ పిటిషనులో పేర్కొన్న వాటిని పోలి ఉన్నాయి. ఆర్టికల్ 226 కింద హైకోర్టును ఆశ్రయించడానికి రిట్ పిటిషనులో ఆరోపించిన ఏకైక కారణం ఏమిటంటే, కంపెనీ లా బోర్డు ఇంకా ఉత్తర్వులను ఇవ్వలేదని, కంపెనీల చట్టంలోని నిబంధనలను దాటవేయడానికి మరియు ఆర్టికల్ 226 కింద హైకోర్టును ఆశ్రయించడానికి వాటాదారుని అనుమతించలేము అనే సాకుతో కంపెనీ లా బోర్డు ఈ విషయంలో ముందుకు సాగడం లేదు. అణచివేత మరియు దుర్వినియోగాన్ని నివారించడానికి కంపెనీల చట్టం ప్రకారం వాటాదారులకు చాలా ప్రభావవంతమైన పరిష్కారాలు ఉన్నాయి.

ఇటువంటి పరిష్కారాలు అందుబాటులో ఉన్నప్పుడు, ఆర్టికల్ 226 కింద పిటిషన్ ను హైకోర్టు తక్షణమే స్వీకరించకూడదు.

ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్ ను విచారణ చేసిన గౌరవ సింగిల్ జడ్జి, రిట్ పిటిషనులో మొదటి ప్రతివాది చేసిన మనోవేదనలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి కంపెనీల చట్టం ఒక వేదికను అందిస్తుందని చాలా సరిగ్గా పేర్కొన్నారు. చట్టబద్ధంగా ఏర్పాటు చేయబడిన అటువంటి వేదిక ఉనికిలో ఉన్నప్పుడు, ఆర్టికల్ 226 ని ఆశ్రయించడాన్ని నిరుత్సాహపరచడం సముచితం. శాసనం ప్రకారం సమర్థవంతమైన ప్రత్యామ్నాయ పరిష్కారం అందుబాటులో ఉంది. నిజానికి కంపెనీల చట్టం కింద మరింత సంతృప్తికరమైన పరిష్కారం అందుబాటులో ఉంది. కొంతమంది వాటాదారులు కంపెనీ లా బోర్డు ముందు విచారణను ప్రారంభించారని సింగిల్ జడ్జి ఎత్తి చూపడం సరైనదే. పిటిషనర్ యొక్క ఏకైక ఫిర్యాదు ఏమిటంటే, రిట్ పిటిషనులో ఎటువంటి ఆదేశాలు జారీ చేయబడలేదు. అటువంటి ఫిర్యాదు ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం హైకోర్టు అధికార పరిధిని ప్రారంభించడానికి ఆధారం కాదని సింగిల్ జడ్జి సరిగ్గా తీర్మానించారు. అందువల్ల ఆయన రిట్ పిటిషన్ ను తోసిపుచ్చారు.

అయితే, అప్పీల్ లో, ప్రధాన న్యాయమూర్తి నేతృత్వంలోని ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్, పబ్లిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీ ఖాతాలను నకిలీ చేయడానికి సంబంధించి అనేక తీవ్రమైన సమస్యలను ఈ పిటిషను లేవనెత్తిందని పేర్కొంటూ అప్పీలును స్వీకరించింది. కంపెనీ చర్యలు ప్రజా ప్రయోజనాలను ప్రమాదంలో పడేస్తాయని పేర్కొంది. అందువల్ల, ఈ పిటిషను విస్తృతమైన "ప్రజా ప్రయోజనాన్ని" కలిగి ఉంది మరియు దానిని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. ఫలితంగా, రిట్ పిటిషను లోని ఆరోపణలను స్వయంగా ధృవీకరించాలని డివిజన్ బెంచ్, కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఆదేశాలు జారీ చేసింది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఈ ప్రయోజనం కోసం ప్రత్యేకంగా రూపొందించిన కంపెనీల చట్టం కింద అంతర్నిర్మిత రక్షణలతో వివరణాత్మక

నిబంధనలను దాటవేసి, కంపెనీ వ్యవహారాలపై దర్యాప్తు చేయాలని హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఆదేశించింది. జోక్యానికి ఏకైక కారణం "ప్రజా ప్రయోజనం" అని తెలుస్తోంది. రిట్ పిటిషనులో పేర్కొన్న వివాదాలలో ప్రజా ప్రయోజనం ఏమిటో మేము గుర్తించలేకపోయాము. వారు ప్రాథమికంగా కంపెనీ వ్యవహారాల దుర్వినియోగం మరియు మైనారిటీ వాటాదారుల అణచివేతతో వ్యవహరిస్తారు. కంపెనీ పబ్లిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీ గా మాత్రమే గుర్తించబడింది. దీని వాటాలు చాలా దగ్గరగా ఉంటాయి. ప్రజా ప్రయోజనం అని పిలవబడే సిద్ధాంతాన్ని ప్రేరేపించడానికి రిట్ పిటిషనులో సూచించిన ఏకైక ఇతర అంశం ఏమిటంటే, కంపెనీ ప్రభుత్వ సంస్థల నుండి డబ్బును అప్పుగా తీసుకుంది. ఈ ప్రయోజనం కోసం రూపొందించిన తగిన చట్టబద్ధమైన వేదిక ముందు కంపెనీల చట్టం కింద అందించబడిన చట్టబద్ధమైన పరిష్కారాలను పొందకపోవడానికి ఇది కారణం కాదు. సింగిల్ జడ్జి యొక్క సహేతుకమైన తీర్పులో సాధారణ పద్ధతిలో జోక్యం చేసుకోవడం మాకు బాధ కలిగించింది. వివాదాస్పద తీర్పు పెళుసుగా ఉన్న పునాదులపై ఆధారపడి ఉంది మరియు అతను చెప్పినట్లే ఉన్నది.

అప్పీల్ అనుమతించబబడింది మరియు ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ యొక్క వివాదాస్పద తీర్పు రద్దు చేయబడుతుంది. మొదటి ప్రతివాది అప్పీల్ యొక్క ఖర్చులను రూ.15,000 అప్పీలుదారులకు చెల్లించాలి.

అప్పీలు అనుమతించబడినది.